

[Hans Hansen.]

Tiden vil Beløbet blive betydeligere end i Øjeblikket. Vi kan ikke gaa med til, at den Indtægt, Staten i Fremtiden faar, uden videre gaar ind i Statskassen; vi mener, at den maa bruges enten til Afbetaling paa Statsgælden eller til Nedbringelse af andre Skatter.

Vi vil ved Lovforslagets anden Behandling stille Ændringsforslag i den Retning, jeg her har antydet.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de to ærede Ordførere, der har udtalt Velvillie overfor Lovforslaget, og haaber, at deres Arbejde for at faa noget ud af Lovforslaget i det Udvalg, som det formentlig bliver henvist til, vil give et Resultat.

Jeg burde jo i og for sig fortryde den Handling, jeg har foretaget, at nedsætte den Procentdel, der skal ydes Afgift af, og som i det tidligere Lovforslag var tre Fjerdedele, til Halvdelen. Jeg burde i og for sig fortryde det, da hverken Lovforslagets Tilhængere eller Modstandere har følt sig tilfredsstillede derved.

De ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti erklærede, at de ikke vilde takke mig derfor. Det kan jeg nu for Resten godt forstaa, jeg havde heller ikke ventet, at de vilde gøre det, for det er ikke, hvad vi mener er det rigtige. Jeg gaar ud fra, at de to Ordførere mener, at de tre Fjerdedele, som stod i Lovforslaget i Fjor, i Virkeligheden var rigtigere end det, der staar i Lovforslaget her, Halvdelen, og jeg er selv af samme Mening, og dette udtalte jeg ogsaa ved Lovforslagets Forelæggelse.

Naar jeg alligevel har foretaget denne Forandring, er det, fordi jeg vilde gøre en Indrømmelse til de Partier, der havde angrebet Loven stærkt, paa dette Punkt. Jeg beklager, at man ikke fra de to Partiers Ordføreres Side har udvist nogen særlig Imødekommen i Anledning af denne Handling, men det kunde man vel heller ikke vente her fra Talerstolen. Jeg skal ikke tage de to Ordføreres Udtalelser om denne Forandring alt for højtideligt, jeg havde ikke ventet, at man fra Venstres og de Konservatives Side vilde staa op og sige: nu er Lovforslaget saadant, at vi kan gaa om Bord i det med det samme.

Men selv om jeg i og for sig burde fortryde min Handling, gør jeg det alligevel ikke, for jeg har med dette Lovforslags Fremsettelse anden Gang ønsket at drive Realitetspolitik. Dette er maaske det eneste

Svar, jeg behøver at give det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Retsstatspartiet. Jeg agter ved dette Lovforslags Behandling her i Rigsdagen at søge en Realitetspolitik gennemført, og derfor kan jeg heller ikke føle mig synderlig ramt af de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører for Retsstatspartiet, som mente, at jeg var gaaet paa Akkord med Uretten, havde svigtet Idealerne, og hvilke andre slemme Ting han ellers kunde bebrejde mig.

Nej, der er ikke gjort noget i den Retning, der er kun foretaget en Handling, som jeg stadig tror vil muliggøre Lovforslagets Gennemførelse paa Rigsdagen. Og jeg vil sige til alle, der ser anderledes paa det, at jeg ønsker helst Lovforslaget gennemført paa Rigsdagen, selv om det ikke tilfredsstiller alt det, jeg kunde ønske paa dette Omraade; jeg ønsker hellere dette end at fremsætte Forslag, som aldrig bliver til andet end Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger mente, der skulde være en Undtagelse for Landbrugsjord med Hensyn til Afgift af Værdistigningen. Jeg synes ikke, at der principielt er nogen Grund til det; hvis der ellers er Grundstigning paa Landbrugsjord, saa burde den ogsaa betale Afgift. Men jeg er ganske sikker paa, at denne Lov ikke vil faa nogen praktisk Betydning for Landbrugsjord.

Det er mit Indtryk, at den ikke vil komme til at berøre nogen som helst Interesse for de Mennesker, der ejer eller dyrker Landbrugsjord. Loven vil faa Betydning for Jord, der fra at være Landbrugsjord gaar over til anden Anvendelse, eller for Jord, der allerede er gaaet over til anden Anvendelse, men som paa Grund af særlige Forhold faar en ny og bedre Anvendelse. Det er nærmest i Stationsbyerne, i Købstæderne og i Hovedstaden, at denne Lov vil faa praktisk Betydning. Men principielt kan jeg naturligvis ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Fibiger i, at Landbrugsjord ikke bør beskattes. Det er kun, hvorledes Realiteten vil komme til at ligge, jeg her udtaler mig om.

Det ærede Medlem, der var Ordfører for det radikale Venstre, henviste til, at der i vort Land i den nærmeste Tid vilde foregaa mange Ting, som vilde frembringe ekstraordinær Værdistigning, store Vejanlæg og lignende. Det ærede Medlem nævnte den Landevej, der er projekteret fra København til Køge, og jeg er helt enig med det ærede Medlem, naar han sagde, at det vilde være en Ulykke — vi kan godt sige samfundsmæssigt set — om vi ikke inden den Tid havde en Lov, der kunde drage noget